

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Υπόθεση Αρ. 918/2004

9 Νοεμβρίου, 2006

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

CHRISTIS DAIRIES LTD,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,

Καθ'ων η αίτηση.

Α. Χαραλάμπους για Κ. Τσιρίδη, για τον αιτητή

Ν. Μιχαηλίδης, για τους καθ'ων η αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Π. ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ. Στις 23.4.2001 οι μετοχές της αιτήτριας εταιρείας εισήχθησαν στο Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου.

Στις 19.12.2003 εκδόθηκε εγκύκλιος με αρ. 2003/31 από το Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων απευθυνόμενη προς όλο το

φοροθετικό προσωπικό, στην οποία επισυναπτόταν κατάλογος εταιρειών που εισήχθησαν στο Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου τα έτη 2001 και 2002, των οποίων οι επενδυτές που απέκτησαν μετοχές πρώτης έκδοσης δικαιούνται έκπτωση 30% για την αγορά πρώτης έκδοσης μετοχών δυνάμει του άρθρου 8(κστ) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων. Επισυναπτόταν επίσης κατάλογος εταιρειών που εισήχθησαν στο Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου την ίδια περίοδο των οποίων οι επενδυτές που απέκτησαν μετοχές πρώτης έκδοσης δε δικαιούνται την έκπτωση γιατί οι εταιρείες αυτές δεν πληρούν όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου 8(κστ) για παραχώρηση της έκπτωσης. Η αιτήτρια εταιρεία περιλαμβανόταν στο δεύτερο κατάλογο. Στην στήλη (ζ) αυτού που έχει τίτλο *«Λόγος για τον οποίο ΔΕΝ δικαιούνται οι επενδυτές την έκπτωση»* αναγράφεται για την αιτήτρια εταιρεία ότι *«Δεν έγινε πρόσκληση για εγγραφή στο κοινό»*.

Η αιτήτρια εταιρεία, με επιστολή της ημερομηνίας 12.3.2004 προς τον Έφορο Φόρου Εισοδήματος, ανέφερε παράπονα μετόχων της ότι δεν τους αναγνωρίζεται η επίδικη έκπτωση και ζήτησε αναθεώρηση της απόφασης του Εφόρου.

Ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, αφού εξέτασε το αίτημά της, απάντησε με επιστολή προς την αιτήτρια εταιρεία ημερομηνίας 29.6.2004. Παραθέτω τα πιο κάτω από αυτή:

«Μετά από προσεκτική εξέταση του αιτήματός σας και αφού έλαβα υπόψη το περιεχόμενο της επιστολής σας ημερομηνίας 12.3.2004 εμμένω στην άποψή μου ότι η εταιρεία Christis Daries Ltd δεν πληροί τις προϋποθέσεις του πιο πάνω άρθρου και κατ'επέκταση της εγκυκλίου 2003/18.

Ο όρος «Πρόσκληση για εγγραφή στο κοινό», όπως αναφέρεται στο πιο πάνω άρθρο, ερμηνεύεται ως πρόσκληση προς το ευρύ κοινό και όχι επιλεκτική προσφορά προς συγκεκριμένη μερίδα του κοινού.

Κατά συνέπεια δεν θεωρώ ότι ο όρος «Πρόσκληση για εγγραφή στο κοινό» όπως αναφέρεται στο πιο πάνω άρθρο συμπίπτει με την ερμηνεία της προσφοράς μετοχών στο κοινό όπως αυτή αναφέρεται στο άρθρο 64 του περί Εταιρειών Νόμου».

Με την προσφυγή προσβάλλεται το περιεχόμενο της επιστολής αυτής.

Ο δικηγόρος του καθ'ου η αίτηση πρόβαλε δύο προδικαστικές ενστάσεις. Ισχυρίστηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι βεβαιωτική. Είναι η θέση του πως η αρχική απόφαση εκδόθηκε στις 19.12.2003 με την εγκύκλιο αρ. 2003/31. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, ο καθ'ου η αίτηση εμμένει στην εν λόγω εγκύκλιο.

Πρόβαλε ακολούθως ότι η αιτήτρια εταιρεία στερείται εννόμου συμφέροντος να εγείρει την παρούσα προσφυγή γιατί η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά τους μετόχους της αιτήτριας εταιρείας και όχι την ίδια την εταιρεία.

Βεβαιωτική είναι η πράξη με την οποία η διοίκηση βεβαιώνει ή επαναλαμβάνει το περιεχόμενο μιας άλλης προγενέστερης εκτελεστής πράξης, δηλώνοντας έτσι την εμμονή της σ'αυτή. Συνήθως οι βεβαιωτικές πράξεις εκδίδονται μετά από υποβολή αίτησης για ανάκληση ή αναθεώρηση μιας εκτελεστής πράξης.

Στην υπόθεση αυτή ο καθ'ου η αίτηση, με την επιστολή ημερομηνίας 29.6.2004, το περιεχόμενο της οποίας προσβάλλεται, επιμένει στην

άποψή του ότι η αιτήτρια εταιρεία δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 8(κστ) του Νόμου, δηλώνοντας έτσι την εμμονή του στην εγκύκλιο με αρ. 2003/31. Παρεμπιπτόντως αναφέρω ότι γίνεται αναφορά και στην εγκύκλιο με αρ. 2003/18 που προηγήθηκε, η οποία δε βρίσκεται στο διοικητικό φάκελο που κατατέθηκε στο Δικαστήριο.

Εν πάση περιπτώσει, αυτό που προκύπτει είναι ότι δεν μπορεί η απάντηση του καθ'ου η αίτηση που περιέχεται στην επιστολή της 29.6.2004 να είναι βεβαιωτική πράξη της εγκυκλίου, η οποία είναι διοικητικό μέτρο εσωτερικής φύσης και με αυτή δόθηκαν οδηγίες στο φοροθετικό προσωπικό για την καλύτερη εφαρμογή του εν λόγω άρθρου. Δεν μπορεί δηλαδή να είναι βεβαιωτική μη εκτελεστής διοικητικής πράξης.

Συνεπώς η προδικαστική ένσταση του δικηγόρου του καθ'ου η αίτηση για έλλειψη εκτελεστότητας της προσβαλλόμενης απόφασης απορρίπτεται όπως αυτή προβλήθηκε. Με απασχόλησε όμως η εκτελεστότητα της προσβαλλόμενης πράξης σε άλλη έκταση.

Με την απάντηση του ο καθ'ου η αίτηση, που περιέχεται στην επιστολή της 29.6.2004, εμμένει στην άποψή του ότι η αιτήτρια εταιρεία δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 8(κστ) και στην εγκύκλιο με την οποία δόθηκαν οδηγίες στο φοροθετικό προσωπικό για την καλύτερη εφαρμογή του εν λόγω άρθρου. Η απάντηση αυτή δόθηκε όπως λέχθηκε ανωτέρω αφού η αιτήτρια εταιρεία ζήτησε με την επιστολή της ημερομηνίας 12.3.2004 αναθεώρηση της απόφασης του καθ'ου η αίτηση να μην αναγνωρίζει «το δικαίωμα φοροαπαλλαγής για την επένδυση» σ' αυτή.

Οι οδηγίες αυτές αποτελούν διοικητικό μέτρο εσωτερικής φύσης που αφορά την εσωτερική λειτουργία της διοίκησης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 8(κστ).

Καταλήγω ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη, δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο αναθεωρητικού ελέγχου. Εκτελεστές είναι οι κατ'ιδίαν πράξεις, κατά την έκδοση των οποίων εφαρμόστηκε ο νόμος επί του διοικουμένου, κατά συμμόρφωση ενδεχομένως προς την εγκύκλιο (βλ. **Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929 – 1959) σελ. 238**).

Επισημαίνω πως, όπως υπάρχει ισχυρισμός και στο φάκελο της διοίκησης, η προσφυγή δεν στρέφεται εναντίον συγκεκριμένης φορολογίας επενδυτών της εταιρείας που, κατά την άποψη μου, θα ήταν η εκτελεστή διοικητική πράξη.

Εφόσον δε η κατάληξη είναι ότι η εγκύκλιος δεν περιέχει εκτελεστή διοικητική πράξη, ούτε και η επιστολή η οποία προσβάλλεται και η οποία επιβεβαιώνει την εγκύκλιο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πράξη εκτελεστή. Κατά συνέπεια, η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί.

Έστω όμως και αν δεχόμουν ότι η εγκύκλιος περιείχε εκτελεστή πράξη, αφού σε αυτή κατονομάζονται συγκεκριμένες εταιρείες και επηρεάζονται τα δικαιώματα των επενδυτών σε αυτές, τότε θα κατέληγα και πάλι στο ίδιο συμπέρασμα, αφού το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης επιστολής είναι καθαρό ότι είναι απλώς βεβαιωτικό της πράξης εκείνης.

Εν όψει της κατάληξής μου, δεν θα εξετάσω τη δεύτερη προδικαστική ένσταση των καθ'ων η αίτηση, που αναφέρεται στο κατά πόσο είναι η ίδια η εταιρεία ή οι επενδυτές της που έχουν το έννομο συμφέρον για να προσβάλουν σχετική διοικητική πράξη.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον της αιτήτριας.

Π. Αρτέμης, Δ.

Λ.Π.